22006A0708(01)

ACORD

între Uniunea Europeană și Republica Gaboneză privind statutul forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene din Republica Gaboneză

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „UE",

pe de o parte, și

REPUBLICA GABONEZĂ, denumită în continuare „statul-gazdă",

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile",

AVÂND ÎN VEDERE:

— Rezoluția 1671 (2006) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 25 aprilie 2006;

— Acțiunea comună 2006/319/PESC din 27 aprilie a Consiliului privind operațiunea militară a Uniunii Europene de susținere a misiunii Organizației Națiunilor Unite în Republica Democratică Congo (MONUC) pe durata procesului electoral [1] (EUFOR R.D. Congo);

— faptul că prezentul acord nu afectează drepturile și obligațiile părților care decurg din acorduri și alte instrumente internaționale de instituire de curți și tribunale internaționale, inclusiv statutul Curții Penale Internaționale,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Domeniul de aplicare și definiții

(1) Dispozițiile prezentului acord se aplică forțelor aflate sub comanda Uniunii Europene și personalului acestora.

(2) Dispozițiile prezentului acord nu se aplică decât pe teritoriul statului-gazdă.

(3) În sensul prezentului acord, se înțelege prin:

(a) „forțe aflate sub comanda Uniunii Europene" (EUFOR), comandamentele UE și contingentele naționale care contribuie la operațiune, echipamentele și mijloacele de transport ale acestora;

(b) „operațiune", pregătirea, stabilirea, executarea și susținerea misiunii militare decise în baza mandatului încredințat prin Rezoluția 1671 (2006) a Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 25 aprilie 2006;

(c) „comandantul forței UE", comandantul pe teatrul de operațiuni sau în statul-gazdă;

(d) „comandamentul UE", comandamentele și componentele acestora, în cantonamente aflate sub autoritatea comandanților militari ai UE care exercită comanda sau controlul militar al operațiunii;

(e) „contingente naționale", unitățile și componentele care aparțin statelor membre ale Uniunii Europene și altor state participante la acțiune;

(f) „personalul EUFOR", membrii personalului civil și militar afectat EUFOR, precum și personalul detașat în vederea pregătirii operațiunii și personalul aflat în misiune pentru un stat participant sau o instituție UE în cadrul operațiunii, prezent, cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentului acord, pe teritoriul statului-gazdă, cu excepția personalului angajat pe plan local și a personalului angajat de întreprinderile comerciale internaționale;

(g) „personal angajat pe plan local", membri ai personalului care sunt resortisanți sau rezidenți permanenți ai statului-gazdă;

(h) „facilități", toate clădirile, spațiile de cazare și terenurile necesare EUFOR și personalului său;

(i) „stat contributor", statul care pune la dispoziția EUFOR un contingent național.

[1] JO L 116, 29.4.2006, p. 98.

Articolul 2

Dispoziții generale

(1) EUFOR și personalul său respectă actele cu putere de lege și normele administrative ale statului-gazdă și se abține de la orice acțiune sau activitate incompatibilă cu obiectivele operațiunii.

(2) EUFOR comunică periodic guvernului statului-gazdă numărul membrilor personalului său staționați pe teritoriul statului-gazdă.

Articolul 3

Identificare

(1) Membrii personalului EUFOR poartă în permanență asupra lor pașaportul sau cartea de identitate militară.

(2) Vehiculele, aeronavele, navele și alte mijloace de transport ale EUFOR poartă marcaje de identificare și/sau plăci de înmatriculare distinctive ale EUFOR, care se notifică autorităților competente ale statului-gazdă.

(3) EUFOR are dreptul de a arbora drapelul Uniunii Europene și semne distinctive, precum insigne militare, titluri și simboluri oficiale, pe facilitățile, vehiculele și alte mijloace de transport ale acestora. Uniformele personalului EUFOR poartă o emblemă distinctivă a EUFOR. Drapelele sau însemnele naționale ale contingentelor naționale participante la operațiune pot fi arborate pe facilități, vehicule și alte mijloace de transport și uniforme ale EUFOR, în conformitate cu decizia comandantului forței UE.

Articolul 4

Trecerea frontierei și deplasarea pe teritoriul statului-gazdă

(1) Membrii personalului EUFOR nu pot intra pe teritoriul statului-gazdă decât după prezentarea documentelor prevăzute la articolul 3 alineatul (1) sau, în cazul primei intrări, a unui ordin de misiune individual sau colectiv emis de EUFOR. Ulterior, atunci când intră, părăsesc sau sunt prezenți pe teritoriul statului-gazdă, sunt scutiți de aplicarea dispozițiilor referitoare la pașapoarte și vize și de inspecțiile efectuate în cadrul formalităților de imigrare și de control vamal.

(2) Membrii personalului EUFOR sunt scutiți de aplicarea dispozițiilor statului-gazdă referitoare la înregistrarea și controlul străinilor, dar nu dobândesc dreptul de ședere sau de domiciliu permanent pe teritoriul statului-gazdă.

(3) Resursele și mijloacele de transport ale EUFOR destinate susținerii operațiunii, care intră, tranzitează sau părăsesc teritoriul statului-gazdă, sunt scutite de orice obligație de a prezenta inventare sau alte documente vamale, precum și de orice inspecție.

(4) Membrii personalului EUFOR pot conduce autovehicule și pilota nave sau aeronave pe teritoriul statului-gazdă, cu condiția să fie, după caz, titulari ai unui permis de conducere, ai unui brevet de căpitan sau ai unui certificat de pilot național, internațional sau militar valabil.

(5) Pentru nevoile operațiunii, statul-gazdă acordă EUFOR și personalului acestuia libertate de mișcare și de circulație pe teritoriul său, inclusiv în marea sa teritorială sau în spațiul său aerian. Libertatea de mișcare în marea teritorială a statului-gazdă include în special staționarea și acostarea în orice circumstanțe.

(6) Pentru nevoile operațiunii, EUFOR poate desfășura, pe teritoriul statului-gazdă, inclusiv în marea sa teritorială sau în spațiul său aerian, exerciții sau manevre cu arme, precum și lansa, debarca sau îmbarca aeronave sau dispozitive militare.

(7) Pentru nevoile operațiunii, submarinele EUFOR nu sunt obligate să navigheze la suprafață sau să arboreze pavilionul lor în marea teritorială a statului-gazdă.

(8) Pentru nevoile operațiunii, EUFOR poate utiliza șoselele, podurile, feriboturile, aeroporturile și porturile fără obligația achitării de redevențe, taxe, tarife sau drepturi similare. EUFOR nu este scutită de taxe rezonabile datorate pentru servicii la cerere.

Articolul 5

Privilegii și imunități acordate EUFOR de către statul-gazdă

(1) Facilitățile EUFOR sunt inviolabile. Agenții statului-gazdă nu pot avea acces la ele decât cu aprobarea comandantului forței UE.

(2) Facilitățile EUFOR, mobilierul și alte bunuri auxiliare, precum și mijloacele sale de transport nu pot face obiectul unei percheziții, rechiziționări, sechestrări sau măsuri executorii.

(3) EUFOR, împreună cu bunurile și resursele de care dispune, indiferent de amplasarea acestora și de proprietatea asupra lor, beneficiază de imunitate de jurisdicție.

(4) Arhivele și documentele EUFOR sunt inviolabile în orice moment și indiferent de locul de depozitare a acestora.

(5) Corespondența oficială a EUFOR este inviolabilă. Prin „corespondență oficială” se înțelege toată corespondența referitoare la operațiune și funcțiile sale.

(6) EUFOR este scutită de toate impozitele, taxele și alte drepturi similare naționale, regionale sau comunale pe bunurile achiziționate sau importate, serviciile prestate și facilitățile utilizate pentru nevoile operațiunii. EUFOR nu este scutită de impozitele, taxele sau alte drepturi percepute pentru remunerarea serviciilor prestate.

(7) Statul-gazdă autorizează intrarea articolelor destinate operațiunii și le scutește de orice taxe vamale, redevențe, taxe, tarife și alte drepturi similare, altele decât cheltuielile de depozitare, transport și alte servicii prestate.

Articolul 6

Privilegii și imunități acordate personalului EUFOR de către statul-gazdă

(1) Personalul EUFOR nu poate fi supus nici unei forme de arest sau detenție.

(2) Documentele, corespondența și bunurile personalului EUFOR beneficiază de inviolabilitate, sub rezerva măsurilor de execuție autorizate în temeiul alineatului (6).

(3) Personalul EUFOR beneficiază de imunitatea de jurisdicție penală a statului-gazdă în toate circumstanțele.

Statul contributor sau instituția în cauză a UE, după caz, poate renunța la imunitatea de jurisdicție penală a personalului EUFOR. Renunțarea este necesară să fie întotdeauna expresă.

(4) Personalul EUFOR beneficiază de imunitate în raport cu jurisdicțiile civilă și administrativă ale statului-gazdă în ceea ce privește cuvintele pronunțate și scrise, precum și toate actele întreprinse în exercitarea funcțiilor oficiale. Atunci când se inițiază o procedură civilă împotriva personalului EUFOR pe lângă o instanță judecătorească a statului-gazdă, comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului contributor sau instituția UE în cauză sunt informate de îndată. Înainte de inițierea procedurii pe lângă instanța judecătorească competentă, comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului contributor sau instituția UE în cauză au obligația să ateste dacă actul respectiv a fost sau nu comis de personalul EUFOR în exercitarea funcțiilor sale oficiale.

În cazul în care actul respectiv a fost comis în exercitarea funcțiilor oficiale, nu se inițiază o procedură și se aplică dispozițiile articolului 15. În cazul în care actul respectiv nu a fost comis în exercitarea funcțiilor oficiale, procedura poate continua. Atestarea de către comandantul forței UE și autoritatea competentă a statului contributor sau instituția UE în cauză are un caracter obligatoriu pentru jurisdicția statului-gazdă, care nu o poate contesta.

În cazul în care personalul EUFOR inițiază o procedură, el nu mai poate invoca imunitatea de jurisdicție în ceea ce privește orice cerere reconvențională direct legată de cererea principală.

(5) Personalul EUFOR nu este obligat să depună mărturie.

(6) Împotriva personalului EUFOR nu poate fi luată nici o măsură de executare, cu excepția unei proceduri civile nelegate de funcțiile sale oficiale. Bunurile personalului EUFOR, certificate de către comandantul forței UE ca fiind necesare exercitării funcțiilor acestuia, nu pot fi supuse sechestrului ca urmare a unei hotărâri judecătorești. În cadrul procedurii civile, personalul EUFOR nu este supus nici unei restrângeri a libertății personale sau altor măsuri de constrângere.

(7) Imunitatea de jurisdicție a personalului EUFOR față de statul-gazdă nu conferă imunitate în raport cu jurisdicția statului contributor.

(8) În ceea ce privește prestarea de servicii pentru EUFOR, personalul EUFOR este scutit de dispozițiile privind asigurările sociale în vigoare în statul-gazdă.

(9) Personalul EUFOR este scutit de orice formă de impozitare în statul-gazdă, în ceea ce privește remunerația și alte drepturi bănești care îi sunt plătite de EUFOR sau statul contributor, precum și în ceea ce privește veniturile încasate în afara statului-gazdă.

(10) În conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative pe care le poate adopta, statul-gazdă acordă intrarea și scutirea de drepturi vamale, impozite și alte redevențe conexe, altele decât cheltuielile de depozitare, de transport și pentru servicii similare, pe obiectele destinate uzului personal al personalului EUFOR.

Personalul EUFOR este scutit de inspectarea bagajului personal, afară de cazul în care există motive serioase de a se crede că acesta conține obiecte care nu sunt destinate uzului său personal sau obiecte al căror import sau export este interzis de legislație, sau care sunt supuse regulamentelor de carantină ale statului-gazdă. Într-un astfel de caz, inspecția se efectuează numai în prezența personalului EUFOR în cauză sau a unui reprezentant autorizat al EUFOR.

Articolul 7

Personal angajat pe plan local

Personalul angajat pe plan local nu beneficiază de privilegii și imunități decât în măsura în care acestea sunt recunoscute de statul-gazdă. Cu toate acestea, statul-gazdă are obligația să-și exercite jurisdicția asupra acestui personal și să nu intervină în mod nejustificat în îndeplinirea funcțiilor operațiunii.

Articolul 8

Jurisdicția penală

Autoritățile competente ale unui stat contributor au dreptul de a exercita pe teritoriul statului-gazdă toate atribuțiile de jurisdicție penală și disciplinară care le sunt conferite de legislația statului contributor cu privire la toți membrii personalului EUFOR supuși acestei legislații.

Articolul 9

Uniforma și armele

(1) Portul uniformei face obiectul regulamentului stabilit de comandantul forței UE.

(2) Membrii personalului militar al EUFOR pot purta arme și muniții, cu condiția de a fi autorizați în acest sens de ordinele primite.

Articolul 10

Susținerea acordată de statul-gazdă și încheierea de contracte

(1) Statul-gazdă acceptă, în cazul în care este solicitat, să asiste EUFOR să găsească facilități corespunzătoare.

(2) În măsura posibilităților, statul-gazdă pune gratuit la dispoziție facilitățile aflate în proprietatea sa, în măsura în care instalațiile respective sunt solicitate pentru conducerea activităților administrative și operaționale ale EUFOR.

(3) În limita mijloacelor și capacităților sale, statul-gazdă contribuie la pregătirea, stabilirea, executarea și susținerea operațiunii.

(4) Legislația aplicabilă contractelor încheiate de EUFOR în statul-gazdă se menționează în contractele respective.

(5) Contractul poate stipula că procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la articolul 15 alineatele (3) și (4) se aplică litigiilor apărute ca urmare a aplicării contractului.

Articolul 11

Modificarea facilităților

(1) EUFOR este autorizat să construiască sau să modifice facilitățile în funcție de nevoile sale operaționale.

(2) Statul-gazdă nu poate pretinde EUFOR compensații pentru aceste construcții sau modificări.

Articolul 12

Membrii decedați ai personalului EUFOR

(1) Comandantul forței UE are dreptul de a se ocupa de repatrierea oricărui membru decedat al personalului EUFOR, precum și a bunurilor personale ale acestuia și de a adopta măsuri corespunzătoare în acest sens.

(2) Nu se poate practica o autopsie pe corpul unui membru decedat al personalului EUFOR fără acordul statului în cauză și fără prezența unui reprezentant al EUFOR și/sau al statului respectiv.

(3) Statul-gazdă și EUFOR cooperează în cea mai largă măsură pentru asigurarea repatrierii cât mai rapide a oricărui membru decedat al personalului EUFOR.

Articolul 13

Securitatea EUFOR și poliția militară

(1) EUFOR este autorizat să ia măsurile necesare asigurării protecției facilităților sale, inclusiv cele utilizate pentru antrenament, și împotriva oricărui atac sau intruziuni din afară.

(2) Comandantul forței UE poate crea o unitate de poliție militară în vederea menținerii ordinii în cadrul facilităților EUFOR.

(3) De asemenea, unitatea de poliție militară, după consultarea și în colaborare cu poliția militară sau poliția statului-gazdă, poate interveni în exteriorul facilităților menționate pentru a asigura menținerea ordinii și disciplinei în rândul personalului EUFOR.

Articolul 14

Comunicații

(1) EUFOR poate instala și utiliza radioemițătoare și radioreceptoare, precum și sisteme prin satelit. EUFOR cooperează cu autoritățile competente ale statului-gazdă pentru evitarea conflictelor legate de utilizarea frecvențelor adecvate. Accesul la gama de frecvențe se acordă de statul-gazdă în mod gratuit.

(2) EUFOR are dreptul de a comunica fără restricții prin radio (inclusiv prin satelit, telefon mobil sau aparat radio portabil), prin telefon, prin telegraf, prin fax și prin alte mijloace, precum și dreptul de a instala echipamentele necesare asigurării comunicațiilor dorite în cadrul facilităților EUFOR și între aceste instalații, inclusiv dreptul de a instala cabluri și linii terestre pentru nevoile operațiunii.

(3) EUFOR poate lua, la nivelul facilităților proprii, măsurile necesare asigurării transmiterii corespondenței adresate EUFOR sau personalului său sau care provine de la EUFOR sau personalul său.

Articolul 15

Cereri de despăgubiri pentru deces, rănire, prejudicii sau pierderi

(1) EUFOR și personalul său nu pot fi făcuți răspunzători de deteriorarea sau distrugerea bunurilor civile sau publice, ca urmare a activităților legate de protecția EUFOR.

(2) În scopul realizării unei înțelegeri amiabile, cererile de despăgubiri în caz de deteriorare sau distrugere a bunurilor civile sau publice nereglementate de alineatul (1), precum și cererile de despăgubiri în caz de deces sau rănire a unei persoane și de deteriorare sau distrugere a unor bunuri care aparțin EUFOR se transmit EUFOR prin intermediul autorităților competente ale statului-gazdă, în ceea ce privește cererile prezentate de persoane juridice sau fizice ale statului-gazdă, sau al autorităților competente ale statului-gazdă, în ceea ce privește cererile prezentate de EUFOR.

(3) Atunci când nu se poate realiza o înțelegere amiabilă, cererea de despăgubiri se transmite unei comisii de despăgubire constituită la paritate din reprezentanți ai EUFOR și ai statului-gazdă. Soluționarea cererilor se face de comun acord.

(4) Atunci când nu se poate ajunge la o soluție în cadrul comisiei de despăgubire, se procedează după cum urmează:

(a) cererile pentru o sumă mai mică sau egală cu 40 000 de euro se soluționează pe cale diplomatică între statul-gazdă și reprezentanții UE;

(b) cererile pentru o sumă mai mare decât cea menționată la litera (a) se supun unei instanțe de arbitraj a cărei hotărâre este obligatorie.

(5) Instanța de arbitraj este constituită din trei arbitri, primul arbitru fiind desemnat de statul-gazdă, al doilea de către EUFOR și al treilea de comun acord de către statul-gazdă și EUFOR. În cazul în care una din părți omite să desemneze un arbitru în termen de două luni sau în lipsa unui acord între statul-gazdă și EUFOR privind desemnarea celui de-al treilea arbitru, acesta este numit din oficiu de Președintele Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(6) EUFOR și autoritățile administrative ale statului-gazdă convin asupra dispozițiilor administrative necesare stabilirii mandatului comisiei de despăgubire sau al instanței de arbitraj, a procedurilor aplicabile în cadrul acestor organe și a condițiilor de reglementare a depunerii cererilor de despăgubiri.

Articolul 16

Legătura dintre părți și diferende

(1) Toate chestiunile privind aplicarea prezentului acord sunt examinate împreună de reprezentanții EUFOR și de autoritățile competente ale statului-gazdă.

(2) În lipsa unei soluționări prealabile, diferendele privind interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează exclusiv pe cale diplomatică între statul-gazdă și reprezentanți ai UE.

Articolul 17

Alte dispoziții

(1) Atunci când în prezentul acord se face trimitere la privilegiile, imunitățile și drepturile EUFOR și a personalului său, guvernul statului-gazdă răspunde de punerea lor în aplicare și de respectarea acestora de către autoritățile competente locale ale statului-gazdă.

(2) Nici una din dispozițiile prezentului acord nu vizează derogarea de la drepturile eventuale recunoscute în temeiul altor acorduri statului membru al UE sau altui stat participant la EUFOR și nu pot fi interpretate ca o derogare.

Articolul 18

Modalități de aplicare

În sensul aplicării prezentului acord, chestiunile de ordin operațional, administrativ și tehnic pot face obiectul unor acorduri separate încheiate între comandantul forței UE și autoritățile administrative ale statului-gazdă.

Articolul 19

Intrarea în vigoare și denunțarea

(1) Prezentul acord intră în vigoare la data semnării sale și rămâne în vigoare până la data plecării ultimei componente și a ultimului membru al personalului EUFOR, în conformitate cu notificarea EUFOR.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor alineatului (1), se consideră că dispozițiile prevăzute la articolul 4 alineatul (8), la articolul 5 alineatele (1)-(3), (6) și (7), la articolul 6 alineatele (1), (3), (4), (6) și (8)-(10), la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11 și la articolul 15 se aplică începând cu data desfășurării primului membru al personalului EUFOR, în cazul în care această dată este anterioară datei intrării în vigoare a prezentului acord.

(3) Prezentul acord poate fi modificat pe baza unui acord scris între părți.

(4) Denunțarea prezentului acord nu afectează drepturile sau obligațiile care rezultă din executarea sa înainte de denunțare.

Încheiat la Libreville, 16 iunie 2006, în trei exemplare originale în limba franceză.

Pentru Uniunea Europeană *Pentru statul-gazdă*